

imod den nu og visnede Lovforslaget. Der er nu atter gaaet tre Aar, og den nuværende Regering forelægger nu det samme Forslag, som en Gang tidligere er vedtaget af dette Ting. Man maa naturligvis udtale sin Tilfredshed med, at Regeringen har forelagt Forslaget i akkurat samme Skikkelse, som det er vedtaget ved 3die Behandling her i Folketinget. Jeg vil ogsaa haabe — dertil tør jeg maaske fordriste mig —, at Regeringen nu ser sig i Stand til at gennemføre *dette* Forslag. Jeg siger udtrykkeligt *dette* Forslag. Det er jo *dette* Forslag, der har været Enighed om her i Tinget, og det er *dette* Forslag, man ønsker gennemført. Da vi første Gang behandlede denne Sag, udtalte jeg, at der i Befolkningen var en alvorlig Stemning oppe for dette Lovforslags Gennemførelse, og jeg udtalte endvidere, at selv om man skulde komme til at bruge skarpe Midler, vilde Regeringen, derom er jeg overbevist, faa Støtte hos den store Del af Befolkningen. Det er min Mening endnu, at hvis Regeringen vil bruge alle de Midler, som staa til dens Raadighed, og derved maaske vække Splidagtighed i Befolkningen, vil Regeringen i dette Spørgsmaal absolut komme til at staa stærk og mægtig. Jeg vil derfor slutte mine korte Bemærkninger med det Haab, at Regeringen for Alvor vil tage fat paa denne Sag, for Alvor vil gøre sit bedste for at faa den løst, og at Regeringen ikke vil sky noget parlamentarisk Middel for at faa Sagen gennemført. Tager Regeringen alvorlig fat, vil det vise sig, at Befolkningen staaar paa dens Side. Valgene have jo, som det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen) udtalte før, slaet fast, at Befolkningen i dette Spørgsmaal fuldt ud staaar paa Regeringens Side. Man tør derfor forvente, at Regeringen vil benytte sig af Lejligheden, vil bruge alle de parlamentariske Midler, der staa til dens Raadighed for at gennemføre Sagen. Med disse korte Bemærkninger skal jeg anbefale Sagen til hurtig Fremme. Jeg anser det heller ikke for nødvendigt hverken at udæske til eller selv i længere Tid at tale om en Sag, der er i den Grad uddebatteret her i Tinget. Det maa være Opgaven at faa Sagen op i det andet Ting og se, hvad det vil gøre ved den.

N. Andersen: Jeg skal ligesom de to ærede Medlemmer, der allerede have haft Ordet, afholde mig fra at komme ind paa nogen som helst Realitetsbehandling af det foreliggende Forslag. Ligesom disse ærede Medlemmer anser jeg det for over-

ordentligt unyttigt at tage en Forhandling op her, det tjener efter min Mening til intet. Jeg er enig i, at Spørgsmaalet hurtigst muligt bør søges løst, og det kan formentlig — derom ere vel alle enige — kun løses gennem en Fællesudvalgsbehandling. Jeg ønsker derfor, at Sagen saa hurtigt som muligt maa gennemløbe de forskellige Stadier og naa derhen, hvor en Løsning er mulig. Jeg skal paa Forhaand tilsige min Medvirkning til en Løsning, da jeg lige saa godt som ethvert andet Medlem af Rigsdagen ønsker at faa denne store og vigtige Sag bragt til en Afslutning. Jeg skal kun udtale nogen Tvivl om, hvorvidt det kan siges at være et rent og klart Svar, man har faaet fra Vælgerne, om de ønske denne Sag ordnet eller ej. Men jeg erkender, at det er unyttigt at diskutere om Graden af den Varme, hvormed Svaret er givet. Jeg erkender, at ogsaa jeg tror, at der er Flertal i Befolkningen for at faa den Sag endt; om der just er et lige saa stort Flertal for at faa den endt paa den Maade, som det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) angav at være Hovedsagen, er et andet Spørgsmaal, men heller ikke det skal jeg komme ind paa her. Jeg anbefaler, at Sagen saa hurtigt som muligt forlader dette Ting for saa hurtigt som muligt at kunne havne der, hvor en Løsning alene kan tænkes gennemført.

Poul Christensen: Ogsaa jeg skal holde mig i det indslaaede Spor og ikke komme ind paa nogen længere Udvikling vedrørende denne Sag. Ogsaa jeg for mit Vedkommende føler, at denne Sag i Virkeligheden er uddebatteret i dette Ting, at Tinget har taget sin Stilling, og denne Behandling anser jeg derfor nærmest for en Formsag. Jeg deler det af de andre ærede Talere udtalte Ønske, at Sagen maa gaa gennem dette Ting saa hurtigt som muligt og op i det andet Ting. At der da nok senere vil blive Lejlighed til en virkelig Realitetsforhandling, tvivler jeg ikke om. Selv om det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, udtalte sig ret liberalt — det skal jeg indrømme —, sporede jeg dog hos ham nogen Tvivl om, at den Form, dette Forslag har, er den rette. Jeg skal sige til det ærede Medlem saavel som til andre Modstandere af denne Sag i dette Ting og i det andet, at de kunne tage nogen Lære af Fortiden. Naar vi se paa de Forslag, der have været fremsatte til dette Spørgsmaals Løsning gen-